

Wereldgelijkvormigheid

door: R.M.O.

Romeinen 12:1,2

Veel jonge gelovigen willen graag precies de grens weten tussen wat mag en wat niet mag betreffende allerlei werelds vermaak en gewoonten. Ook zijn er verschillende onschuldige dingen, waaraan men meent nog wel mee te kunnen doen, maar waarover men achteraf toch niet rustig is.

Het is ons echter wel mogelijk de wil van God te kennen. De Bijbel geeft ons in dit opzicht heel wat aanwijzingen, en wanneer wij voldoende geestelijk inzicht hebben zal het ons aan de hand daarvan niet moeilijk zijn, in voorkomende gevallen houding te bepalen, die God welbehaaglijk is.

Ons geestelijk inzicht zal groter zijn naarmate wij dichter bij God leven. De Heer Jezus zegt: *"Als iemand Mij liefheeft, zal hij mijn woord bewaren, en mijn Vader zal hem liefhebben en Wij zullen tot hem komen en woning bij hem maken"*. (Joh. 14:23). Ook heeft de gelovige de inwoning van de Heilige Geest.

Hoe meer wij ons verdiepen in de geestelijke dingen, des te minder zullen de wereldse dingen beslag op ons leggen.

Deze waarheden zijn toch evengoed voor jongere als voor oudere gelovigen. Wel zal de aantrekkingskracht van de wereldse dingen op jongere gelovigen misschien sterker zijn, dan op oudere gelovigen, maar moeten wij goed voor ogen houden, dat de consequentie van bekeerd te zijn is, God te dienen.

Paulus zegt van de Thessaloniërs: *"Hoe u zich..... bekeerd hebt, om de levende en waarachtige God te dienen"* (1 Thes. 1:9).

Zijn wij in een goede geestelijke toestand, dan zal het ons gaan zoals Paulus zegt in 1 Korinthe 2:15 en 16: *"Wie geestelijk is beoordeelt alle dingen"* en: *"Wij hebben het denken van Christus"*, d.w.z. wij zijn bekwaam om met de gedachten van Christus te denken.

Wij willen nu echter dit onderwerp nog eens van verschillende kanten bezien, en wel meer praktisch.

1. Onze verhouding tot God.
2. Onze verhouding tot onze medegelovigen.
3. Onze verhouding tot de wereld, en het getuigenis van God in de wereld.

4. Onze verhouding tot onszelf, het kennen van de wil van God en ons gedrag.

1.

"Ik vermaan u dan, broeders, door de ontfermingen van God, dat u uw lichamen stelt tot een levende offerande, heilig, voor God welbehaaglijk, dat is uw redelijke dienst. En wordt niet gelijkvormig aan deze wereld, maar wordt veranderd door de vernieuwing van uw denken, opdat u beproeft wat de goede, welbehaaglijke en volmaakte wil van God is" (Rom. 12:1 en 2). God heeft zich in zijn grote zondaarsliefde over ons ontfermd, en ons uit de wereld getrokken, niet, om daarna deze wereld weer gelijkvormig te worden, maar om zijn wil te doen.

De Heer Jezus zegt in Johannes 17: *"Zij zijn niet van de wereld, zoals Ik niet van de wereld ben"*, en dan bidt Hij niet, dat de Vader hen wegneemt uit de wereld, maar dat Hij hen bewaart voor de boze.

Als wij ons werkelijk verdiepen in de ontfermingen van God, wordt ons hart tot God en de Heer Jezus getrokken, en niet naar de wereld.

2.

Onze verhouding tot onze medegelovigen legt ons een zware verantwoordelijkheid op. Persoonlijk zou ik iets kunnen doen wat voor mijn gevoel nog precies aan deze kant van de grens van de wereldgelijkvormigheid ligt, terwijl een zwakkere of pasbekeerde gelovige door mijn voorbeeld gebracht zou zijn op de weg, die rechtstreeks naar de wereld en van God afleidt. Zou ik mij dan voor Gods eer en om mijn medebroeder of zuster niet te schaden, geen offer moeten getroosten? Paulus zegt in Romeinen 14:21, dat het goed is niets te doen, waaraan de broeder zich stoot of geërgerd wordt, of waarin hij zwak is.

3.

Onze verhouding tot de wereld steekt zeer nauw, vooral in verband gebracht met het getuigenis van God. Wanneer wij de wereldse dingen zoeken, zou de wereld daaruit kunnen afleiden, dat het christelijk geloof de gelovigen zelf niet eens voldoet. Hoe kunnen wij dan het evangelie voorstellen als het beste waaraan de mens deel kan krijgen?

Hoeveel christenen of z.g. christenen gaan trouw naar de samenkomsten, maar zijn in hun dagelijkse wandel zo'n aanfluiting voor het christendom, dat het maar al te bekend is, hoe wereldse mensen daarover spreken en zich vol afkeer afwenden. Wat een afbreuk wordt hierdoor gedaan aan de evangelieprediking. Onze wandel moet zo zijn, dat wij geen enkele ongelovige van ons afstoten, maar ieder het evangelie kunnen brengen, tot eer van het getuigenis van God.

4.

Wat onszelf betreft, het kennen van de wil van God en ons gedrag, zij eerst opgemerkt, dat op zichzelf niet-zondige dingen, in massa gedaan of genoten, onze tijd zo kunnen vullen, dat er voor God en zijn dienst geen tijd meer over is. We kunnen b.v. zoveel (misschien niet verkeerde) boeken lezen, dat we geen tijd voor onze geestelijke vorming overhouden, en ons op het laatst ongelukkig en onbevredigd voelen, en haast geen gemeenschap met God meer hebben.

En de dingen waarvan we beslist onzeker zijn, of ze er nog mee door kunnen, nemen nog meer onze vrede weg, om de dingen waarvan wij wel overtuigd zijn dat ze onder wereldgelijkvormigheid gerangschikt kunnen worden, maar niet te spreken. Dan zijn er nog de dingen, die op zichzelf niet verkeerd zijn, ons toch in een sfeer brengen, waar wij beslist niet thuis horen. Indien wij ons geestelijk gevoel niet reeds afgestompt hebben, zullen wij in deze gevallen niet in twijfel verkeren.

Hoe kunnen wij dan de wil van God kennen? De Heer Jezus wijst ons de weg. Hij zegt in Johannes 17:17, na in vers 16 te hebben gezegd, dat wij niet van de wereld zijn: *"Heilig hen door de waarheid: uw woord is waarheid"*. Heiligen betekent afzonderen. De Vader wordt hier door de Heer Jezus gebeden, de gelovigen van de wereld af te zonderen door zijn Woord. Gods Woord, de Bijbel, is voor ons de maatstaf, en het kennen in de praktijk brengen van dit Woord bepaalt ons gedrag. Het is opmerkelijk hoeveel ons in dit opzicht in de Bijbel, vooral ook in de brieven wordt medegedeeld. Een van de vele teksten is hier als voorbeeld genoemd: *"De vrucht van de Geest is: liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, goedertierenheid, goedheid, trouw, zachtmoedigheid, zelfbeheersing"*

(Gal. 5:22). Wat ligt er in dat ene woord "zelfbeheersing" al veel aanwijzingen opgesloten.

Beproeft door Gods Woord, wat zijn wil is. Lees de Bijbel en vooral de brieven, want zij zijn niet spaarzaam met mee te delen, hoe wij naar Gods wil hebben te leven. Het is ons beslist mogelijk, Gods wil te kennen. Wij vinden voldoende wat wij moeten doen, en ook wat wij NIET moeten doen.

De Bijbel kent wel blijdschap en vreugde, vrolijkheid en genieten, woorden, die op een heel wat hoger peil staan dan de overdreven termen, die dikwijls worden gebezigd voor de oppervlakkige wereldse genoegens.

Het zal ons niet moeilijk vallen, wanneer wij Gods Woord toepassen, te weten, hoe ver wij kunnen gaan. Het komt er maar op aan, of wij bereid zijn, onze eigen wil, ondergeschikt te maken aan Gods wil. En zijn wij in twijfel, dan kunnen wij beter aan deze kant van de grens blijven, dan de kans te lopen die te overschrijden.

Laten wij ons afvragen, als we soms niet weten, hoe wij er mee aan moeten:

1. Is mijn gedrag in overeenstemming met de ontfermingen van God en mijn hemelse roeping?
2. Schaadt wat ik wil doen, ook mijn zwakkere medegelovigen?
3. Maakt mijn gedrag mij ook ongeschikt anderen het evangelie te brengen?
4. Staan mijn daden de ongelovigen ook in de weg om tot Christus te komen?
5. Schaad ik ook het getuigenis van God?
6. Leef ik in gemeenschap met God, of ben ik zo vervuld met andere (misschien niet verkeerde) dingen, dat dit nauwelijks het geval meer is?
7. Brengt hetgeen ik graag wil, mij ook in een verkeerde sfeer of omgeving?
8. Heb ik de Bijbel, en vooral de brieven gelezen, om Gods wil te kennen en dit ook toegepast?
9. Wat een gewaarwording zal dat, wat ik graag bij mij doen ontstaan, oppervlakkige plezier of diepere en geoorloofde blijdschap, vreugde, vrolijkheid en genot?
10. Kan ik, wat ik wil doen, biddend doen?

Laten wij vooral in deze gevaarlijke verleidelijke tijd beslist zijn. Het is onmogelijk en God, en de wereld te dienen.

"Kinderen, laten wij niet liefhebben met het woord of met de tong, maar met de daad en waarheid" (1 Joh. 3:18).

"Wie zegt: Ik ken Hem, en zijn geboden niet bewaart, is een leugenaar en in hem is de waarheid niet" (1 Joh. 2:4).

Wees vooral voorzichtig niet halfslachtig te worden. Niemand kan twee heren dienen. "Dat u niet koud bent en niet heet" "U kunt niet God dienen en de mammon".

God vraagt ons tot Hem te komen, maar dan ook helemaal.

*Wie zich voor de helft aan God wil geven
Voor de helft zich aan de wereld wijdt
Gaat onder in een worstelstrijd
Van een onecht en verbrokkeld leven*

Oorsprong: [Uit het Woord der Waarheid jrg. 1 blz. 37](#)

Titel: -